

РЕШЕНИЕ

№ 2252

гр. София, 05.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 08.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова
Луиза Христова**

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разглежда дело номер **11046** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК и във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Комисия за регулиране на съобщенията (КРС), подадена срещу съдебно решение от 22.10.2012г. постановено по н.а.х.д. № 64/2012 година по описа на СРС, наказателно отделение, 1-ви състав.

С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №0211 от 29.09.2011г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] за нарушение на чл.325, ал.1 от Закона за електронните съобщения във вр. с т.2.7.1 от разрешение № 01399/08.04.2009г. за ползване на индивидуално определен ограничен ресурс – номера за осъществяване на обществени електронни съобщения чрез обществена електронна съобщителна мрежа, с предоставен индивидуално определен ограничен ресурс – радиочестотен спектър и предоставяне на обществена телефонна услуга и всички услуги, включени в стандарта G. и/или UMTS (Разрешението), във връзка с чл. 31, ал. 1 от Функционални спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга (ФС) ,на основание чл. 53 ал. 1, вр.чл.83 от ЗАНН е наложена „имуществена санкция” в размер на 60 000 лева.

За да отмени обжалваното пред него наказателно постановление районният съд, след като е констатирал фактите по делото е приел, че не следва да разглежда

спора по същество, поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление. Приел е, че е нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, според която не се образува административно наказателно производство, ако не е издаден акт за установяване на административно нарушение в тримесечен срок от откриване на нарушителя. В случая съдът е констатирал, че административно наказателното производство е образувано по жалба на Т. Ц. Г., подадена до КРС на 09. 12. 2010г. Въззивният съд е приел, че от тази дата започва да тече 3 - месечния срок, в който административно наказващият орган следва да извърши проверка и да издаде акт за установяване на административно нарушение. Направен е извод, че актът за установяване на административно нарушение е съставен на 06.04.2011г., след изтичане на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Това е дало основание на съда да приеме, че е налице съществено процесуално нарушение, което е достатъчно да се отмени издаденото наказателно постановление само на това процесуално основание, без да се разглежда спора по същество.

С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и постановяване на съдебно решение, с което да се потвърди наказателното постановление. Основните доводи са неправилно приложение на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН относно началния момент, от който започва да тече 3 –месечния срок, а именно от датата на съставяне на констативен протокол от извършена проверка.

Ответникът по касационната жалба я оспорва в приложени писмени бележки, мотивирайки становище за неоснователност както по приетото от съда процесуално основание така и алтернативно, по съществото на правния спор.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказан и предлага същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, в настоящия съдебен състав, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна, поради следните съображения:

За да отмени наказателното постановление въззивният съд е приел, че актът за установяване на административно нарушение е съставен след изтичането на тримесечния преклузивен срок по чл. 34, ал. 1 предл. 2 от ЗАНН. В съдебното решение е посочено, че с постъпването на жалбата в КРС на 09.12.2010г. нарушителят е станал известен на административно наказващия орган и от тази дата следва да тече тримесечния срок за съставяне на акта за установяване на административно нарушение.

Тези изводи на районния съд са неправилни. Съгласно т. 2 от задължителните указания на т. 1 от Тълкувателно решение № 48/81г. на ОСНК на ВС, тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административно наказващ орган. Датата на подаване на жалбата на Т. Ц. Г. е изцяло неотнормирана към срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като жалбата по своята същност е непроверено твърдение за наличието на извършено нарушение. Служителят в КРС, упълномощен да съставя актове за установяване на административни нарушения е

извършил проверка в [фирма] и е съставил констативен протокол за нея на 07.01.2011г. Това е датата, на която може да се твърди, че административно наказващият орган е узнал, че има извършено нарушение и кой е нарушителят. Актът за установяване на административно нарушение е съставен на 06.04.2011г., тоест в срока по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

Въззивният съд не се е произнесъл по същество на спора и по всички възражения в жалбата срещу наказателното постановление, а го е отменил на процесуално основание, без да обсъди дали е извършено административното нарушение, за което е наложена имуществената санкция. Допуснато е съществено нарушение на съдопроизводствените правила по смисъла на чл.222, ал. 2, т. 1 от АПК. Основателно е искането на ответника по касационната жалба делото да се върне на въззивния съд за произнасяне по същество, с оглед спазване на инстанционността на производството.

Предвид горното, съдът счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото да се върне на въззивния съд за произнасяне по съществото на жалбата срещу наказателното постановление.

Административен съд София –град, XIV - ти касационен състав,на основание чл.221,ал.2 във вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение на СРС от 22.10.2012г. постановено по н.а.х.д.№64/2012 година, наказателно отделение, 1 – ви състав.

ВРЪЩА делото на друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.